

EKKLESIA

Ekklesia Amsterdam

zondag 7 oktober 2018

Mijn God is groter!

De kaarsen aangestoken

Voor kleine mensen (VL 76)

Woord ten geleide

Kinderkring

Ten dage dat hij maakte (VL 278)

**Voorlezing uit het boek In den beginne
Genesis 22:1-19**

En het geschiedde na deze woorden
dat God Abraham beproefde en tot hem sprak:

Abraham.

Hij sprak:

Hier ben ik.

Hij sprak:

Neem je zoon, je enige, die jij liefhebt, Izaäk,

en ga, jij, naar het land Moria

en doe hem opgaan daar ten offer

op een van de bergen die ik jou zeggen zal.

Abraham stond op, vroeg in de morgen,

hij zadelde zijn ezel,

hij nam twee van zijn jongens mee

en Izaäk, zijn zoon,

hij kloofde hout voor het offer,

hij stond op

en ging naar de plaats die God hem gezegd had.

Op de derde dag hief Abraham zijn ogen op

en zag de plaats van verre.

Abraham sprak tot zijn jongens:

Jullie blijven hier met de ezel,
ik en de jongen zullen gaan tot daar,
wij zullen ons neerwerpen
en naar jullie terugkeren.
Abraham nam het hout voor het offer,
legde het op Izaäk, zijn zoon,
en nam in zijn hand het vuur en het mes -
zo gingen zij samen, die twee.
Izaäk sprak tot Abraham, zijn vader,
hij sprak:
Mijn vader.
Hij sprak:
Hier ben ik, mijn zoon.
Hij sprak:
Hier, het vuur en het hout,
maar waar is het lam voor het offer?
Abraham sprak:
God ziet het lam dat hem ten offer wordt gebracht, mijn zoon -
zo gingen zij samen, die twee.
Zij kwamen op de plaats die God hem had gezegd.
Abraham bouwde daar de offerplaats,
hij schikte het hout,
hij bond Izaäk, zijn zoon,
en legde hem op de offerplaats, boven op het hout.
Abraham strekte zijn hand
en nam het mes om zijn zoon te slachten.
Toen riep tot hem uit de hemel een bode van JHWH
en sprak:
Abraham, Abraham.
Hij sprak:
Hier ben ik.
Hij sprak:
Strek jouw hand niet uit naar de jongen,
doe hem niets,
nu weet ik dat jij groot ontzag hebt voor God:
je zoon, je enige, heb jij mij niet onthouden.
Abraham hief zijn ogen op en zag:
een ram, achter in het struikgewas, vastgeraakt met zijn horens.
Abraham ging,
greep die ram
en deed hem opgaan ten offer in plaats van zijn zoon.
Abraham riep de naam van die plaats: JHWH ziet.
Zoals vandaag nog wordt gezegd:
Op de berg van JHWH wordt gezien.

Toen riep, ten tweede male, uit de hemel een bode van JHWH
en sprak tot Abraham:
Ik zweer aan mij zelf - uitspraak van JHWH -,
omdat jij dit woord hebt gedaan, waarachtig,
en niet je zoon, je enige, onthouden,
zal ik jou zegenen, zegenen jou,
talrijk maken jouw nageslacht,
als de sterren aan de hemel,
als de zandkorrels aan het strand van de zee.
Jouw nageslacht zal de poort van zijn vijanden erven.
Gezegend alle volkeren der aarde in jouw nageslacht
omdat jij mijn stem hebt gehoord.
Abraham keerde terug naar zijn jongens,
zij stonden op
en gingen naar Bersjeva tezamen.
En Abraham bleef in Bersjeva.

Laat ons denken aan eerdere dagen (VL 294)

Toespraak

Mounir Samuel

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt (VL 796)

Intermezzo

mededelingen en collecte

Dienst van de tafel

Hier begint de dienst van de tafel,
viering van eucharistie,
ritueel van solidariteit:
laat ons bidden.

Gezegend zijt Gij (VL 670)

Moge het delen (Nieuw – Löwenthal)

Brood en wijn

Er is naast wijn ook een witte beker met druivensap bij de uitdelers links van het koor

Ubi Caritas et Amor (Taizé)

Overal zijt Gij (VL 165)

Voorbeden

Zo bidden wij U (Nieuw – Löwenthal)

Onze Vader (VL 849)

Zegen (Nieuw – Kerssies / Löwenthal)

Dat ik aarde zou bewonen (VL 282)

Colofon

Zang: Koor van Ekklesia Amsterdam

Dirigent: Tom Löwenthal

Pianist: Tom Löwenthal

Teksten: Huub Oosterhuis (t.a.v.)

Voorganger: Bart-Jan van Gaart